

have undersøgt, og jeg er glad ved, at det ærede Medlem mener, det er rigtigt, at Forslaget kommer i Udvalg, og vil stille Forslag derom; dér kan Sagen blive undersøgt, og saa er det muligt, at vi kunne naa at blive enige — det er dog ikke absolut sikkert.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Sørensen: Naar der her er taget Forbehold om eventuelt senere, dersom Arbejdet bliver for stort, at fremkomme med Forslag paa Finansloven, kan jeg ikke se rettere, end at det er noget, ethvert Ministerium til enhver given Tid vil forbeholde sig. Der er selvfølgelig intet Ministerium, der vil sige: Naar I nu vedtage det Forslag, som foreligger her, skulle vi aldrig i Evighed komme med nyt Forslag i den Retning. Der kan det ærede Medlem køre frem og tilbage, saa længe han vil; vi komme dog ikke den Sag nærmere.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds Ordet.

Slengerik: Jeg ved ikke af, at jeg ved de Ord, jeg sagde for et Øjeblik siden, har givet det ærede Medlem Anledning til at komme ind paa dette igen; aldeles ikke. Jeg omtalte det ikke med et eneste Ord. Jeg ved godt, at man fra Ministeriets Side paa den Maade forbeholder sig alt lovligt for Fremtiden, og det er ikke alene Ministeriet, men ogsaa Ministeriets Parti, der paa den Maade tager et Forbehold for Fremtiden, saa man kan gaa videre, end man maaske egentlig havde tænkt sig. Jeg ser det samme i Betænkningen fra Forsvarskommissionen. Efter at man der har nævnt alle de Fæstningsanlæg, man vil have, har man ved at tilføje „om muligt andre Steder“ reserveret sig alt lovligt, hvis man skulde have glemt noget. I et givet Øjeblik kan man altsaa sige: Ja, men vi sagde jo „og muligt andre Steder“. Det kan jeg ikke have noget som helst imod; men jeg vilde kun fremhæve, at det var ikke sikkert, vi stoppede ved en Kontorchef og en Fuldmægtig, men at det i Bemærkningerne ogsaa var antydnet, at vi paa Finansloven kunde faa Forslag om Assistenters og Skrivere.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Maa jeg med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, der er nævnt af begge de ærede Medlemmer, der have talt, Spørgsmaalet om at forøge Antallet af Skrivere og Assistenters i Ministeriet, sige, at en saadan Forøgelse er noget, der baade er sket og ogsaa vil kunne ske herefter uafhængigt af, om der oprettes et nyt Kontorchefembede og et nyt Fuldmægtigembede. Det er noget, som ganske simpelt kommer, efterhaanden som Antallet af Ekspeditioner stiger, og det er jo ikke afgjort, at det just hænger sammen med Oprettelsen af et nyt Kontorchefembede og et nyt Fuldmægtigembede.

Naar det ærede Medlem for Middel-fart (Slengerik) dernæst udtaler sin Tvivl om, hvorvidt der i sin Tid, eller skulle vi sige i 1887 for at nævne det Aarstal, Statistikken i Bemærkningerne til Lovforslaget anfører, har været tilstrækkeligt Arbejde for det daværende Personale, saa er det maaske lidt vanskeligt at oplyse, og jeg kan i hvert Fald ikke oplyse, om der i 1887 var for meget Personale til at udføre det Arbejde, som da var. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det Arbejde, der for Tiden er, er saa stort, at den Fuldmægtig og Ekspeditionssekretær, der for Tiden besørger Jernbanesagerne og i Virkeligheden behandler dem selvstændigt — det er nemlig en Fuldmægtig, der har alle Jernbanesagerne, og det kan ikke lade sig gøre ogsaa at lade dem gaa til den eneste Kontorchef, der er —, har en Kontortid, der er omtrent dobbelt saa lang, som Kontortiden sædvanligvis er for det i Ministeriet arbejdende Personale. Der er derfor for mig ikke nogen Tvivl om, at naar et Udvalg nærmere ser paa Sagen, vil det nok komme til den Erkendelse, at der er god Grund til Oprettelsen af det Kontorchefembede og det Fuldmægtigembede, som her foreslaas.

Naar det ærede Medlem paany nævnedet det Spørgsmaal, der ogsaa har været fremme under Finanslovbehandlingen, om de private Erhverv, de private Beskæftigelser, som enkelte af Ministeriets Embedsmænd have, kan jeg i saa Henseende henvise til, hvad Konseilspræsidenten udtalte under Finanslovbehandlingen, at det er et af de Omraader, som Ministeriet har sin Opmærksomhed henvendt paa, og som er til Undersøgelse og nærmere Overvejelse i Ministeriet. For øvrigt gælder det ogsaa her, at der ikke for Ministeriet for offent-